

Programma, Quo Magnificum Dn. Rectorem, Universum Universitatis, Civitatis, & Rev. Ministerii Senatum ... ad Disputationem Inauguralem, ... Dn. Bernardi Barnstorffii, Rostochiensis ... Ad d. XV. Sept. ... solemniter habendam Ea, qua par est, Observantia & Humanitate invitat Joannes Jacobus Döbelius, Med. D. P. P. Poliater, & Facultais suae p. t. Decanus

Rostochi[i]: Kilius, 1670

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn73013458X>

Druck Freier Zugang

RU. med. 1670.

Johann Jacob Döbel Praes.

Bernhard Darmstorff Resp

IO MEDICA
GURALIS
DE
VIRGINEO
SEU
NUM COLORIBUS,

Quam
DEO Opt. Max.
re Amplissimi Collegii Medici,
ad Varnum Academia,
PRÆSIDIO

LLENTISSIMI, AC EXPERIENTISSIMI

NNIS JACOBI
BELII,

toris Public. celeberrimi, Poliatri
tatis Medicæ DECANI spectabilis,
ris, ac Præceptoris æviternum
venerandi,

ICENTIA

a Honores, Insignia & Privilegia
ia ritè consequendi,

Eruditorum examini siffit

S BARNSTORFF,
stochiensis.

r. Horis ante & post meridianis
TORIO MAJORI.

STOCHII,

II, Universit. Typogr. Anno 1670.

3

4

PROGRAMMA,
 Quo
 MAGNIFICUM DN. RECTOREM,
 Universum
 UNIVERSITATIS, CIVITATIS,
 & Rev. Ministerii
 SENATUM,
 Omnes denique Literarum pariter ac Literatorum,
 ARTIS præprimis MEDICÆ
 Patronos, Fautores, Cultores,
 ad
 Disputationem Inauguralem,
 CLARISSIMI & PER-EXIMII
 DN. BERNHARDI
 BARNSTORFFII,

Rostochiensis,

more recepto,

In Acroaterio Majori, Ad d. XV. Sept.

Horis ante & pomeridianis

solemniter habendam,

Ea, qua par est, Observantiâ & Humanitate

invitat

JOANNES JACOBUS DÖBELIUS,

Med. D. P. P. Poliater, & Facultatis suæ

p. t. DECANUS.

ROSTOCHI,

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. LXX.

Pulchritudinem liberalem esse Sanitatis florem: haud
in scite dixit, quicumq; dixit. Flores *Ἐπεὶ τέχνη*, Veris
præprimis esse sobolem, quis est, qui ignoret? At verò a-
mabilis vultus Species, coloris Suavitas, & spectabilis
membrorum Decor, cui, quam vernanti familiaris est ætati?
Injicit

Ovid. III.
Trist. Eleg.
VII.

*Manus Formæ damnosa senectus,
Quæ strepitum passu non faciente venit!*

Vario prius pectitur Tellus discrimine, depositoq; tandem
squalore,

nitens sua semina poscit:

quam Flores, terrestria illa Sidera, gremio suo reddat. Pul-
chritudinem veram fidamq; ab alio unquam mortaliū expe-
ctet nemo: nisi, cujus vario Corp⁹ motu exercitum, Calidū-
que intus debite ventilatum, & assumpta probe subigat, &
secernenda secernat, & nutritura, spirituosa lucidioraq;
magis magisq; reddita, totiq; communicata, velut flores Ve-
ris jucundissimos, fidissimosq; optimæ dispositionis testes,
in Superficiem corporis, maxime tu. Vultum, debito nitore
protrudat. Florum amœnitas adeo plerosq; , etiam meli-
oris mentis, tenet: ut, si novum apud se rarumve nasci flo-
rem videant, velut Argum aliquem deputent, qui observet.
Quin ægrius sæpe iis est, si quis nov⁹ flos intercitat: quam,
si amicus vetus. Haut multi anni sunt, quod bulba Co-
ronæ, Imperialis dictæ, venierit sexaginta aureis, & Tuli-
pam, novo exoticoq; colore, à Turcico Galero nomen for-
titam, ita quidam deperierit: ut alteri, mille florenorum
pretium offerenti, vendere eam recusaret. Hosce quidem
Hortensios suo nos relinquimus loco: sed tamen eò Pul-
chritudinis ascendit pretium, uti non hominem tantum;
sed & ipsum Deum, Formatorem Omnium pulcherrimum
ad se alliciat, & Hic etiã, miseris nobis, sola Formæ elegancia
se se sæpè commendat. Non attingam impræsentiarium.

Lipf. II. d.
Constant.

Gen. 39, 6. I. Pulchritudinem Josephi, Davidis, Absalonis, Adoniæ, Da-
Sam. 16, 12. 13
II. Sam. 14,
25. 26. I. Reg.
1, 6, Dan. 1, 15. II. Maccab. 6, 13. Gen. 13, 11, 14. & cap. 24, 6. aut

aut venustate Rahel, aut formositate Abigail, aut amabili-
 tate Thamar, aut Abisag gratia quicquam dicam. Illud
 saltem haud reticuisse liceat, quā, ad commendationē Sui,
 speciatim dicatur Esther formosa valde, incredibili pulchri-
 tudine, omnium oculis gratiosa, & amabilis visu: quam Jo-
 bi, in integrū jā restituti, Filiaē prædicentur, quod nō fuerint
 inventæ æq; speciosæ in Universa terra: quamq; gloriosam
 illam Holofernis debellatricem Judith singulari sacer Co-
 dex emphasi extollat: *quod ejus Pulchritudinem ampliaverit
 ipse Deus, uti incomparabili omnium oculis appareret decore.*
 Quando idem sacer Codex vanitatem redarguit eorum, in
 quibus non subest scientia Dei, quiq; ex operibus non a-
 gnoscent Artificem; sed aut Ignē, aut Spiritum, aut Aërem,
 aut gyrum Stellarum, aut Aquam, aut Solem, & Lunam Re-
 ctiores Orbis putant, à Specie ad Speciem argumentatur: Ho-
 rum, inquit, *si Specie delectati, Deos putaverunt: sciant, quan-
 to Dominator eorum speciosior sit: Specie enim Generator hæc om-
 nia custodivit.* Sponsa spiritualis, amore Speciosissimi sui
 capta, ulterius in ejusdem provehi laudes nequit: quam
 quod, *Speciosus es,* exclamet, *Forma præ filiis hominum: diffusa
 est gratia in labiis tuis!* Ipse Sponsus noster cœlestis nihil quasi,
 præter speciē, ut ut mystice, in Redamata sua attendēs, quan-
 do eā alloquitur, *Eccel* inquit, *tu pulchra es: Oculi tui columba-
 rū: pulchra sunt Genæ tuæ, sicut turturis: Collum tuum, sicut inter-
 monilia.* Quin imò verbis quasi, ut sic loquar, aliquando de-
 stitutus, quæstione saltem pulchritudinem ejus expiscari
 laborat: *Quam pulchra es, Amica mea, quam pulchra es? quam
 decora & amabilis es, charissima, in deliciis tuis? Quod si alios,
 sive Ecclesiasticos, super pulchritudinis pretio, sive profa-
 nos, audiamus authores: tempus nos deficiet, quam
 illud totum exhauriamus.* Succincte Augustinus: *Pulchritudo est Bonum Corporis, sed Dei Donum. & Ter-
 tullianus Decor, inquit, vocatur felicitas Corporis, divine
 plasti-*

Gen. 29, 17. I.
 Sam. 25, 3. II.
 Sam. 17, r. c.
 14, 27. I. Reg.
 1, 4.
 Esth. 2, 15.
 Job. 42, 15.

Judith. 8, 7.
 cap. 10, 3. 7.

Sap. 7.

Psal. 45, 8.

Cantic. 7.

XV. d. Civit.
 Dei.
 d. cult. Fem.
 cap. II.

plastica accessio, & anima aliqua vestis urbana. Hanc vestem inæstimabilem si præ cæteris sequior expetat Sexus, ecquid est miri? cum ex ea quotidie Ille soleat æstimari, neminique non rursus expeti; maximè, si sub formosa ista veste sit formosa anima, neq; hospes mala lateat in optima domo. Nitidissima in hanc rem sunt Anacreontis, quæ Latina tantum, brevitatis studio, transpono.

Diogen. de
vit. & mor:
Phil:

*Tauro, ferire cornu,
Equo, ferire calce,
Lepori, valere cursu
Natura dat: Leoni,
Dentes hiantis rictu.
Pisces docet natare.
Aves docet volare:
Prudentiam viris dat.*

*At Feminis nequivit:
Quid ergo donat illis?
Decoram habere Formam,
Proparmulug, cunctis:
Pro Lanceisq, cunctis:
Quin flamma cedat illi
Ferrumq, si qua Pulchra est.*

In Hyperide.

XII: variar:
historiarum

Collimasse huc videtur Carneades, quando Formam *ἰδοῦν Φόρητον βασιλείαν*, Regnum absq; satellitio nominabat. Habet quippe ea vim, ad benevolentiam, vel solorum adspicientium, conciliandam. Memorabile est, & perquam venustum, quod refert Plutarchus: Pulcherrima quæpiam feminarum, impietatis accusata, defendebatur ab Hyperide, Oratore certe nobili & ingenioso. Cæterum, quando hic videret Clientem suam damnationi jam proximam: Commiseratione ductus, uti quocumque iudices modo flecteret, mulierem producit in medium; discissaque veste, nuda iudicibus pectora ostendit. Qui mulieris admirati pulchritudinem, extemplo eam dimittendam censent. De Dioxippo, Olympiis victore, narrat Ælianus: cum pugilum more Athenas eques, magno populi concursu, introiret, & alii aliarum, quæ in eo erant, rerum pulchritudine caperentur, ipsum medio triumpho, coniectis in Speciosam quandam oculis, ab ejus adpectu non potuisse abduci: quin potius Vultum sæpe mutasse, ut facile saucius, neq; sui magis cõpos appareret. Ut false inde satis & joculariter ad Populum exclamarit Diogenes Synopenfis:

penfis: *En Pugilem* ~~formam~~ *magnum, à Puella confixum!* Cæ-
terum, quam efficax & florum & formæ vis est ad allici-
endum, tam est fugax.

Non semper Viola, nec semper Lilia florent:

Et riget amissa spina relicta Rosa.

Forma bonum fragile est, quantumq; accedit ad annos,

Fit minor, & spatio carpiunt ipsa suo.

Ovid. II. art.
amand.

Eleganter Seneca in Hippolyto:

<i>Anceps Forma bonum mortalibus,</i>	<i>Langvescunt folio Lilia pallido,</i>
<i>Exigui donum breve temporis,</i>	<i>Et gratæ capiti deficiunt Rosa.</i>
<i>Ut velox celeri pede laberis?</i>	<i>Ut fulgor, teneris qui radiat genis,</i>
<i>Non sic Prata vere novo decentia</i>	<i>Momento rapitur, nullaq; non dies</i>
<i>Æstatis calidæ dispoliat vapor,</i>	<i>Formosum spoliū Corporis abstulit!</i>
<i>Serit solstitio cum mediis dies,</i>	<i>Res est Forma fugax!</i>
<i>Et noctem brevibus præcipitat rotis,</i>	

vers. 758. &c.

Hanc Formæ fugacitatem, quo ne speculum dicare Vene-
ri necesse habeant, vel antevertere vel sufflaminare stu-
dent non pauca: modo tamen non uno. Et profecto!
in hoc Naturæ tam diligentem operam imitari videntur.
Quantam enim ea Corporis nostri habet rationem; quan-
do formam nostram, reliquamq; in qua esset Species ho-
nesta, figuram ponit in promptu: quæ partes autem cor-
poris, ad necessitatem datæ, ad spectum essent deformem
habituræ, contegit atq; abdit. Inventa hoc videri sine Co-
smetica posset, quæ faciæ fuce oblinire monstrat vario, sed
nefario. Reperias enim, quæ, uti venustatem germanam
mentiantur, Procisq; magis arrideant, nitidæq; conspici-
antur: jam pertinaci vigorem jejuniō emacerent; jam ve-
nam secent; jam frugum Semina, Cuminum, Carbones,
Calcem, Cineres, Cretam, Terram vorent; jam Acetum
hauriant; jam Cilia radant; jam, quod horrendum est, Ce-
russam, purpurissum, melinum, sibiū, & si quid hujus-
modi est offuciarum, infano facinore extus illinant: ne
quid intermisisse videantur illorum, quæ, opinione sua,
nitorem conciliant; revera tamen non nisi luridum ca-
davero-

da verosumq; post se colorē relinquunt. Hujusmodi vero
fucatas ubi conspexeris: merito memineris illius Plautini:

Mulier recte olet, ubi nihil olet.

Mostellar.
act. 1. sc. 3.
vers. 116.

*Nam ista veteres, quæ se unguentis unctitant, interpoles,
Ubi sese sudor cum Unguentis consociavit: illico
Iridem olent, quasi cum una multa jura confundit cocus.
Quid oleas nescias, nisi id unum, ut male olere intelligas.*

Sir. 9. 8.

Dubitare non ausim, eas intelligere Scripturam sacram,
quando avertere nos, inter alia, faciem jubet à muliere,
comta. Hujus quippe speciem admirati multi, sunt repro-
bi facti. Appage vero ex Medicina, Artium Nobilissima,
spurcitiem istam, quæ non Medicum solum, sed & om-
nem hominem dedecet, & Censoria lege præscriptio-
neque digna est: quia inepta prorsus videtur, etiam ad
adulterinam decorationem, cum non sit aut ad fallen-
dum satis ingeniosa; aut ad utendum satis commoda;
aut ad salubritatem satis tuta & innocua. Longe sanio-
rem fœditatem cutis tollendi, colorisq; gratiam inducen-
di viam iniiit Pereximius D. N. BERNHARDUS
BARNSTORFF, Medicinæ Candidatus Clarissimus:
Cujus uti Profapia, studium, & vivendi genus innotesce-
rent: sequentia nobis verbotenus sunt communicata.

*Ego BERNHARDUS BARNSTORFF natus sum Paren-
tibus honestissimis, Rostochii, Anno M. DC XLV. 17. Septembr.
Patre PEIRO BARNSTORFFIO, Pharmacopæo Rostochiensis
peritissimo, quem præ opera morte, in ipsa infantia, Anno scil.
1652. piè in Christo defunctum amisi: Matre, adhuc per Dei
gratiam superstite, AGNETA SCHARFFENBERGS, ex bone-
sta & antiqua Scharffenbergianorum Familia oriunda. Hæc,
Deo sic disponente, Anno 1654. iterum desponsata Viro integer-
rimo, Artisq; Pharmaceutica Peritissimo, GEORGIO HENRICO
WETDENKOPFIO, eundem pro Vitrico meo elegit: quem tn., quod
ingenuè fateor, non ut Vitricum, sed ut naturalem & genuinum
Patrem semper & agnosco, & veneror. Is enim, cum matre*

mea.

me a sollicitus fuit, ut cum verà pietate in humanioribus primùm diligentissimè informarer. Quare Dno. CONRADO DELBRÜGIO tunc temporis Phil. & Theol. Stud. nunc verò Pastori Bülzensi vigilantissimo informandum me commisit: cuius fideli institutione per aliquot annos etiam usus sum. Postea me concredidit VIRO Plur. Reverendo, Amplissimo, & Excellentissimo DN. MICHAELI COBABO, S.S. Theol. D. & Prof. Publ. longe famigeratissimo, Patrono meo summo opere colendo: qui, quod tum temporis desiderabatur, supplevit, & tandem ad vitam Academicam me maturum iudicavit. Missus ergo Anno 1664. in Academiam Wittebergensem: publicas privatasq;, Nobilissimorum Dominorum Medicorum, in primis SENNERTII, SCHNEIDERI, & STRAUCHII, nec non clarissimorum Philosophorum NOHINAGELII, ZIEGRA, & WALTHERI lectiones, magno cum fructu audiui. Duas itidem Disputationes Physicas, alteram, de Occultis Qualitatibus, Anno 1665. sub Praesidio M. CASPARIS SCHÖNEN: alteram de Filis Meteoricis, vulgo Filamentis Mariae dictis, Anno 1666. sub Praesidio M. SEBASTIANI KIRCHMAJERI, publicè Respondendo defendi. Biennio, & quod excedit, ibidem feliciter transacto, in hanc Academiam Patriam reversus, studio Medico praepriis operam navavi sedulam, Collegia Nobilissimorum ac Excellentissimorum Dominorum Medicorum D. BACMEISTERI, D. WIRDIGII, D. DOBELII varia tam publica, quam privata magna assiduitate frequentavi, & sedulus fui auditor Istius, in Collegio Practico & Chirurgico: Illius, in Collegio Institutionum: Huius, in Collegio Semeiotico-Practico, & Aphorismorum, Hippocrati adscriptorum. Postquam hic per annum & sex menses substitissem, Bataviam visitavi: in qua Illustres Academias, Gröningensem, & Ultrajectinam visitavi, & Leydensam tandem pra aliiis, ob insignes & maximè celebres Medicos STLVIIUM, VAN HORNE, & MARCHGRAFIUM, commorandi ergo selegi, lectionibus publicis illorum & privatis semper vacavi, illisq; me totum erudiendum & informandum commisi. Hinc Collegia incepti varia sub

Nobiliss

Nobiliss. D. SYLVIO, Practicum quoddam, in quo Ideam suam Praxeos Medicinæ explicabat, & adhuc aliud practicum, in Nosocomio Academico, ubi in ipsis Ægrotis morbos, eorum causas, & curationem detegebat. Sub celeberrimo VAN HORNE Collegium Chirurgicum & Anatomicum, in quo omnes totius corporis partes, earum situs, connexiones, & omnia nova inventa Anatomica ad oculum demonstrabantur. Sub Clariss. MARCHGRAFIO Collegium Chymicum, in quo dies noctesq; in operando sumus continui: Practicum de Materia Medica, & Institutionum. Tribus præterea interesse mihi licuit Anatomis publicis: duobus, ab Excell. Dn. VAN HORNE: & una, à Dn. SYLVIO institutis ex quibus omnibus quantum lucis hauserim, describere supersedeo. Per annum & quatuor menses ibidem commoratus. fluctibus me commisi, quibus superatis, Angliam intravi, ubi Londini ad quorundam Naturæ-Curiosorum alloquia admissus, nec non ad curationem Regiam quando Rex per impositionem manuum & quorundam verborum adjectionem Scopulas curat: ex quibus non parum emolumenti ad me redundasse, grata semper mente recolo. Perlustratis Celebrrioribus Regni Anglicani locis variis, & præprimis Academiâ Oxoniensi, migravi ad Gallos, & postquam varia Galliæ loca & quidem satis celebra visitassem, Lutetiam tandem Parisiorum adii, Nosocomia ægrotus referta, cum Cl. & Excell. Dn. D. BURDELOT assidue frequentavi, variasq; operationes Chirurgicas in ægrotis institutas vidi, ex quibus non parum commodi cepi. Ab hinc iter feci in Germaniam, & salutatis celebrrioribus Germaniæ Academiis, Strasburgensi scilicet, Heidelbergensi, Erfurdensi, Jenensi, & Lipsiensi, sospes & incolumis ad Meos ante novem menses reversus, adhuc subsisto.

Sed vero, semestre forte est, quando dictus hic noster Barnstorfius, debita observantia & Modestia summos in Arte ambierit honores. Admissus, ab Amplissima Facultate Medica, ad examen, proat vocant, rigorosum, talem se exhibuit, qui dignus judicaretur Examine publico subeundo. Scripsit hoc sine Disputationem aliquam Inauguralem, & prolixam fatis, DE MORBO VIRGINEO: exhibuit eam, jamq; jam ad publice defendendum sese offert. Postquam autem ex re sit non Facultatis tantum nostræ, sed & Totius Academiæ, ac præprimis Civitatis Patriæ, ægrorumq; multorum, exactius novisse, quid in posterum de hoc nostro Candidato habeamus sperare: Idcirco est, quod MAGNIFICUM Dn. RECTOREM, UNIVERSUM UNIVERSITATIS, CIVITATIS, REVER. deniq; MINISTERII SENATUM AMPLISSIMUM, & quoscunq; LITERATOS & LITERATORUM, ARTIS præprimis MEDICÆ FAULTORES & CULTORES hæc moenia ciungunt, uti ad diem XV. Sept. ab aurora ad vesperam, in Acroaterio majori, Honorifica sua præsentia actû hunc disputatorii solemniorum reddere, placidaq; insuper ac erudita collatione in Profectus Candidati nostri haud gravatim inquirere, ipsiq; FELICITER! acclamare velint, meo, & Facultatis meæ nomine, Publico hoc Programme officiose & solemniter invito. P. P. sub sigillo
Facultatis d. 17. Septemb. M. DC. LXX

Nobiliss. D. SYLVIO, Practicum quoddam, in
explicabat, & adhuc aliud practicum, in
Aegrotis morbos, eorum causas, & curatione
HORNE Collegium Chirurgicum & Anato
partes, earum situs, connexiones, & omnia
demonstrabantur. Sub Clariss. MARCHGR
dies noctesq; in operanda sumus continui:
stitutionum. Tribus præterea interesse mihi
Excell: Dn. VAN HORNE: & una, ad Dn. SYLV
tum lucis hauserim, describere super se deo.
dem commoratus, fluctibus me commisi; qui
Londini ad quorundam Naturæ-Curiosorum
tionem Regiam, quando Rex per imposition
rum adjectionem Scopulas curat: ex quibu
dundasse, grata semper mente recolo. Perlu
ni locus varius, & præprimis Academiâ Oxon
varia Galliæ loca & quidem satù celebra
rum adii, Nosocomia ægrotu referta, cum
due frequentavi, variasq; operationes Chir
quibus non parum commodi cepi. Ab hinc in
celebrioribus Germaniæ Academiis, Strasb
densi, Jenensi, & Lipsiensi, sospes & incolum
versus, adhuc subsisto.

Sed vero, semestre forte est, quando d
observantia & Modestia summos in Arte am
fima Facultate Medica, ad examen, prout
buit, qui dignus judicaretur Examine pu
ne Disputationem aliquam Inauguralen
BO VIRGINEO: exhibuit eam, jamq; jam
Postquam autem ex re sit non Facultatis tan
miæ, ac præprimis Civitatis Patriæ, ægrot
quid imposterum de hoc nostro Candidato
MAGNIFICUM Dn. RECTOREM, UNIV
TATIS, REVER. deniq; MINISTERII SE
cunq; LITERATOS & LITERATORUM,
TORES & CULTORES hæc mœnia ciagu
ad vesperam, in Acroaterio majori, Honorif
torii solemniolem reddere, placidaq; insup
Candidati nostri haud gravatim inquirere, i
meo, & Facultatis meæ nomine, i
officiose & solemniter iavit
Facultatis d. IV. Septem

me a sollicitus fuit, ut cum verà pietate in
diligentissimè informarer. Quare Dno.
BRÜGIO tunc temporis Phil. & Theol. Stua
Bölizensi vigilantissimo infor mandum me
institutione per aliquot annos etiam usus su
credidit VIRO Plur. Reverendo, Amplissim
DN. MICHAELI COBABO, S.S. Theol. D.
famigeratissimo, Patrono meo summo opere o
temporis desiderabatur, supplevit, & tand
micam me maturum judicavit. Missus est
Academiam Wittebergensem: publicas præ
rum Dominorum Medicorum, inprimis SE
DERI, & STRAUCHII, nec non clarissim
NOHINAGELII, ZIEGRA, & WALTHERI
cum fructu audiivi. Duas itaem Disputa
ram, de Occultis Qualitatibus, Anno 1665.
SPARIS & Hönen: alteram de Filis Ma
mentis Mariae dictis, Anno 1666. sub Præsidi
KIRCHMAJERI, publicè Respondendo defe
excedit, ibidem feliciter transactò, in banc
reversus, studio Medico præ primis operam
gia Nobilissimorum ac Excellentissimorum
corum D. BACMEISTERI, D. WIRDIGII,
tàm publica, quàm privata magna assidun
sedulus sui auditor Istius, in Collegio Practi
lius, in Collegio Institutionum: Hujus, &
Practico, & Aphorismorum, Hippocrati
quam hic per annum & sex menses substitu
tavi: in quâ Illustres Academias, Gröni
Etiam visitavi, & Leydensem tandem præ
maximè celebres Medicos STLVIIUM,
MARCHGRAFIUM, commorandi ergo se
cus illorum & privatis semper vacavi, illa
dum & infor mandum commisi. Hinc Co

primum
DEL-
Pastori
us fidei
me con-
tissimo
bl. longe
quod tum
Acade-
64. in
illissimo-
CHNEI-
phorum
magno
is, alte-
M. CA-
go Fila-
ASTIANI
, & quod
Patriam
m, Colle-
m Medi-
I varia
abi, &
ico: Il-
meitico-
a. Post-
iam visi-
& Ultraje-
signes &
RNE, &
bus publi-
erudien-
varia sub
Nobiliss:

